

OKIENNICA (5) *sb f*

okiennica (5), [okienica].

-en- (5), [-ɛn-].

o, e oraz a jasne.

sg *N* okiennica (1). ◇ [G okienice.] ◇ *pl N* okiennice (2). ◇ *G* okiennice (1). ◇ *A* okiennice (1).
◇ [I okiennicami.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

1. *Drewniane lub żelazne zastłony u okien, zamykane podobnie jak drzwi; fenestrals BartBydg; foriculae fenestrarum Cn (4): Fenestrals, okyennycza BartBydg 57; [Nad tą kownatą jest sala w drzewo murowana, u której okienic 3. LustrPom 207; okienicá/ Fenestra lignea. Volck Ooo4v].*

[*Wyrażenia: »okiennica drzewiana«: okien 10 z okiennicami drzewianemi LustrWpol I 31, I 72.*

»okiennice u okien«: LustrMalb 1565/188; okiennice z izby u okien 3, zielono farbowane na zawiasach LustrPłoc 166.

»okiennica żelazna«: LustrMalb 1565/188; Wyżej bramy idąc po wschodowi, sklep murowany [...], okiennice żelazne i kraty LustrWpol I 71.]

Szereg: »drzwi albo okiennice« (1): ábowiem ty pięté żyły/ tylko przy stáwiéch sá/ nie inácéy iákoby zawiásy/ ná kthorych drzwi álbo okiennice á wieká chodzą SienLek 142v; [ZapWpol 1547 1/4; LustrMalb 1565/188].

Przen (2) : Pewnieyśza tu źwierzyná/ gdzie pełné piwnice/ Albo gdzie pćzoły noszą miód zá okiennice [tj. w domu jest pełno miodu]. KochFr 77.

Zwrot: »okiennic uchylać« (1): Ták rownie/ z tymi ludźmi postępowác muśiemy/ ktorzy sá w wielkich ciemnościách/ omylnego mniemánia/ y w grubych/ y twárdych zátworách wymyśłow ludzkich zámknieni/ trzebá im zlekká/ tey zátwory odeymowác/ y okiennic grubych vchylác NiemObr 68.

2. *Wnęka w ścianie (1) : Foruli, Liefzki/ też okiennice gdzie xięgi stáwyáją w murowáných domiech. Mącz 134a; [Volck 226 (Linde)].*

Cf OKIENĆCE